

New Hope Luterilainen Seurakunta

189 Regent Street
Sudbury, Ontario
P3C 4C4

10.7.2022 – 5. sunnuntai helluntaista

Armahtakaa!

Tekstit

Päivän psalmi	Ps. 51:1 – 10
1. lukukappale	1. Moos. 32:7 – 14
2. lukukappale	1. Tim. 1:12 – 17
Evankeliumi	Luuk. 15:1 – 10

Esirukouksissamme: Tyson, Ruth, Marilyn.

Tulevia tapahtumia

Ke 13.7.

klo 10 – 1 Kahvitauko **Regent St.**

Pe 15.7. Suvijuhlat **Hannajärvellä**

klo 17.00 Iltanen \$25 / lippu (sointa Allisonille 705-562-3137)

klo 18.30 Kaksikielinen ohjelma

Su 17.7.

klo 10.00 Jumalanpalvelus **Voimia Hall**

klo 10.00 Engl. jumalanpalvelus Trinity kirkon kanssa **Regent St.**

Ke 20.7.

klo 10 – 1 Kahvitauko **Regent St.**

25.7.2022 – 29.7.2022 Hilkan loma. Hilkan loman aikana puhelinviestit ja sähköpostit tarkistetaan määräajoin.

Psalmi. Ps. 51:1 – 10

Laulunjohtajalle. Daavidin psalmi, profeetta Natanin käytyä hänen luonaan sen vuoksi, että hän oli koskenut Batsebaan.

Jumala, ole minulle armollinen hyvydessäsi, pyyhi pois minun syntini suuren laupeutesi tähden. Pese minut puhtaaksi rikoksestani ja anna lankeemukseni anteeksi. Minä tiedän pahat tekoni, minun syntini on aina minun edessäni. Sinua, sinua vastaan olen rikkonut, olen tehnyt vastoin sinun tahtoasi. Oikein teet, kun minua nuhtelet, ja syystä sinä minut tuomitset. Syntinen olin jo syntyessäni, synnin alaiseksi olen siinnyt äitini kohtuun. Mutta sinä tahdot sisimpääni totuuden – ilmoita siis minulle viisautesi! Vihmo minut puhtaaksi iisopilla ja pese minut lunta valkeammaksi. Suo minun kuulla ilon ja riemun sana, elvytä mieli, jonka olet murtanut.

1. lukukappale: 1. Moos. 32:7 – 14

Palattuaan Jaakobin luo sananviejät kertoivat: ”Kohtasimme veljesi Esaun, ja hän on nyt tulossa sinua vastaan mukanaan neljäsataa miestä.” Jaakob pelästyi ja hätäntyi kovin. Hän jakoi väen, joka hänellä oli mukanaan, samoin lampaat ja vuohet, nautakarjan ja kamelit kahdeksi joukoksi, sillä hän ajatteli: ”Jos Esau käy toisen joukon kimppuun ja tuhoaa sen, niin toinen joukko pääsee pakoon.” Jaakob sanoi: ”Isäni Abrahamin Jumala ja isäni lisäksi Jumala, Herra, sinä joka sanoit minulle: ’Pala maahasi ja synnyinseudullesi, niin minä annan sinun menestyä!’ Minä en ole ansainnut sitä suurta hyvyttä ja armoa, jota olet osoittanut minulle, palvelijallesi. Pelkkä sauva

kädessäni minä aikoinani tulini yli Jordanin, ja nyt on minulle karttunut väkeä ja karjaa kahden suuren joukon verran. Pelasta minut veljeni Esaun käsistä! Minä pelkään, että hän tappaa minut ja meidät kaikki, äitejä ja lapsia myöten. Mutta sinä olet sanonut: 'Minä annan sinun menestyä ja teen sinun jälkeläisesi lukuisiksi kuin merenrannan hiekkajyvät, joita ei voi laskea.'" Ja Jaakob jäi sinne siksi yöksi.

2. lukukappale: 1. Tim. 1:12 – 17

Minä kiitän Herraamme Kristusta Jeesusta, joka on antanut minulle voimaa. Kiitän häntä siitä, että hän katsoi minut luotettavaksi ja otti minut palvelukseensa, vaikka olin ollut herjaaja, vainooja ja väkivallantekijä. Hän armahti minut, koska epäuskoni tähden en tiennyt, mitä tein. Meidän Herraamme armo on ollut yltäkylläinen, samoin se usko ja rakkaus, jonka Kristus Jeesus saa aikaan. Tämä sana on varma ja vastaanottamisen arvoinen: Kristus Jeesus on tullut maailmaan pelastamaan syntisiä, joista minä olen suurin. Mutta minut armahdettiin, jotta Kristus Jeesus juuri minussa osoittaisi, kuinka suuri hänen kärsivällisyytensä on. Näin olisin myös vastedes esimerkkinä niille, jotka uskovat häneen ja saavat ikuisen elämän. Ikuiselle kuninkaalle, kuolemattomalle, näkymättömälle ja ainoalle Jumalalle kunnia ja kirkkaus aina ja ikuisesti! Aamen.

Evankeliumi: Luuk. 15:1 – 10

Publikaanit ja muut syntiset tulivat Jeesuksen luo kuullakseen häntä. Fariseukset ja lainopettajat sanoivat paheksuen: "Tuo mies hyväksyy syntiset seuraansa ja syö heidän kanssaan." Silloin Jeesus esitti heille vertauksen: "Jos jollakin teistä on sata lammasta ja yksi niistä katoaa autiomaahan, niin totta kai hän jättää ne yhdeksänkymmentäyhdeksän, lähtee sen kadonneen perään ja etsii, kunnes löytää sen. Kun hän löytää lampaansa, hän nostaa sen iloiten hartioilleen, ja kotiin tultuaan hän kutsuu ystävänsä ja naapurinsa ja sanoo heille: 'Iloitkaa kanssani! Minä löysin lampaani, joka oli kadoksissa.' Minä sanon teille: näin on taivaassakin. Yhdestä syntisestä, joka kääntyy, iloitaan siellä enemmän kuin yhdeksästäkymmenestäyhdeksästä hurskaasta, jotka eivät ole parannuksen tarpeessa. "Tai jos naisella on kymmenen hopearahaa ja hän kadottaa niistä yhden, niin totta kai hän sytyttää lampun, lakaisee huoneen ja etsii tarkoin, kunnes löytää sen. Ja rahan löydettyään hän kutsuu ystävänsä ja naapurin naiset ja sanoo: 'Iloitkaa kanssani! Minä löysin rahan, jonka olin kadottanut.' Yhtä lailla, sen sanon teille, iloitsevat Jumalan enkelit yhdestäkin syntisestä, joka tekee parannuksen."

Saarna

Hans-Christian Daniel, Espoonlahti

Tämän päivän evankeliumissa Vapahtaja maalailee meille kuvansa siitä, että hän ei ole suorituksia vaativa lainantaja, vaan lempeä Vapahtaja, joka etsii ja löytää. Hän ei tullut vaatimaan suorituksia, vaan palvelemaan ja antamaan elämänsä lunastukseksi kaikkien puolesta (Mt.20:28).

Kadonnut lammas — se ei ole joku muu, joku poissaoleva henkilö, johon me täällä voisimme viitata ikään kuin olkamme yli, vaan kadonnut lammas olemme me kaikki, minä myös. Hän, joka etsii meitä, on Kristus. Lammas ei pysty auttamaan itseään, niin kuin kadonnut hopearahakaan ei pysty löytämään itseään. Lammas ei pysty näkemään oikeaa tietä pois eksytyksestään. Hyvän Paimenen on tultava pelastamaan harhaan joutuneen. Kadonnutkin lammas on hänen omansa. Hän on lunastanut senkin omakseen kalliilla verellään ja viattomalla kuolemallaan. Kristus on pyhässä kasteessa ottanut omakseen ja laumaansa.

Lammas ei kykene etsimään Herraansa, siksi Herra etsii lammastaan. Eksynyt ja väsynyt lammas ei pysty hyppäämään Paimenen hartioille. Paimenen on nostettava uupuneen harhailijan hartioilleen, ja hänen on kannettava se laumaansa. Kristus tulee lampaansa eksytykseen. Hän, joka oli ilman syntiä, tulee alas syntiimme pelastaakseen meidät. Hän, joka on Jumalan Karitsa, nostaa meidät pässinpäät iloiten hartioilleen.

Lammas pääsee perille kannettuna, kun se kulkee paimenen jaloilla, ei omilla uupuneilla jaloillaan. Lammas kuulee Paimenensa äänen ja suostuu hänen kannettavakseen.

Uskonpuhdistajamme Martti Luther sanoo: ”Vaikkakin siis koko maailma kuulee evankeliumia, sitä eivät kuitenkaan omista muut kuin nuo köyhät. Sitä paitsi sitä saarnataankin ja julistetaan koko maailmalle saarnana joka on vain köyhiä varten: sitä ei kukaan rikas voi käsittää; sen joka tahtoo sen käsittää, on ensin tultava köyhäksi. Niinhän Kristus sanoo Matteuksen Evankeliumin 9. luvussa (Matt. 9:13), että ei ole tullut kutsumaan muita kuin syntisiä, vaikka hän kutsui koko maailmaa. Mutta hänen kutsumisensa oli sellaista, että vain syntiset taisivat sen omistaa; kaikkien niiden joita hän kutsui, oli tultava syntisiksi, mutta he eivät tahtoneet tulla. Heidän kaikkien siis jotka kuulivat evankeliumia, oli tultava köyhiksi, tullakseen sopiviksi siihen; mutta he eivät tahtoneet, ja sen tähden se jäi vain köyhille. Samoin julistetaan koko maailman kuullen Jumalan armoa nöyrille, jotta kaikki nöyryisivät, mutta he eivät ole tahtoneet.” Luther, Kirkkopostilla, I, s.171.

Luther selostaa sitä kuvaa, mitä Kristus itsestään maalaa: ”Oppikaamme siis sangen huolellisesti erottamaan Kristus kaikista teoista, sekä hyvistä että pahoista, kaikista niin jumalallisista kun inhimillisistäkin laeista, kaikista masentuneista omistatunnoista, sillä Kristus ei kuulu sinne. Tosin hän kuuluu suruisille omilletunnoille, mutta ei sillä tavalla, että niitä lisää hämmentäisi, vaan sillä tavalla, että jo hämmentyneitä jälleen rohkaisee ja lohduttaa. Jos Kristus siis näyttäytyisi tuimistuneen tuomarin ja lainantajan hahmossa, sellaisen, joka panee tilille menneestä elämästä, niin olkaamme varmasti vakuuttuneita siitä, että on kysymys raivopää perkeleestä, ei Kristuksesta. Raamattuhan kuvaa Kristuksen sovittajaksemme, välittäjäksemme ja lohduttajaksemme; sellainen hän on ja sellaiseksi hän jää, sillä hän ei voi olla toisenlainen kuin on. ... Kristus hän masenna jo ennestään masentuneita, »särjettyä ruokoa hän ei muserra ja suitsevaista kynttilänsydäntä hän ei sammu» (Matt. 12:20). Kovia hän tosin kovistelee, mutta säikähtyneitä hän sangen suloisesti kutsuu luokseen: »Tulkaa», hän sanoo, »minun tyköni kaikki työtä tekeväiset ja raskautetut» (Matt. 11:28). En minä ole tullut kutsumaan vanhurskaita, vaan syntisiä» (Matt. 9:13); »Ole turvallisella mielellä, sinun syntisi annetaan sinulle anteeksi» (Matt. 9:2); »Olkaa turvallisella mielellä, minä olen voittanut maailman» (Joh. 16:33); »Ihmisen Poika on tullut etsimään ja pelastamaan sitä, mikä oli kadonnut».” Luther, Galatalaiskirjeen selostus, s. 556557.

Tämä, ystävät, on tänään Kristuksesta alkeisoppi, jota meidän kaikkien on opiskeltava aina uudelleen. Siinä me kaikki käymme aina ristinkoululaisia ja tarvitsemme vahvistusta. Tarvitsemme Paimenen ääntä ja tarvitsemme armonpöytää, jossa hän nostaa meidät hartioilleen.

*Ole hyvä ja muista lähettää uhrilahjasi.
Lahjoittamisen helpottamiseksi meillä on nyt lahjoittamispainike
New Hope seurakunnan nettisivulla osoitteessa www.nhlc.ca
Aikaisemmat sunnuntaisaarnat löytyvät nettisivulta.*

Puh: 705-673-2933 E-mail: office@nhlc.ca Verkkosivu: nhlc.ca
Facebookissa: New Hope Lutheran Church
YouTubissa: New Hope Lutheran Church Sudbury